

Grátia autem Dei sum id, quod sum, et grátia ejus in me vácuá non fuit.

R. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis. **V.** Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis. **V.** Annuntiáverunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Vesperæ integræ dicuntur de S. Paulo.

Añæ et Psalmi de Comuni Apostolorum. [18] Capitulum ut ad Laudes. 536.

Hymnus et reliqua ut in j. Vesp. in Eccl. propr. 530.

Et fit Comm. S. Petri, 537. et Octavæ S. Joannis, ut in j. Vesp. Festi, Añæ. Ingresso Zacharía templum

Dómini, apparuit ei Gábríel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.

V. Fuit homo missus a Deo. **R.** Cui nomen erat Joánnes.

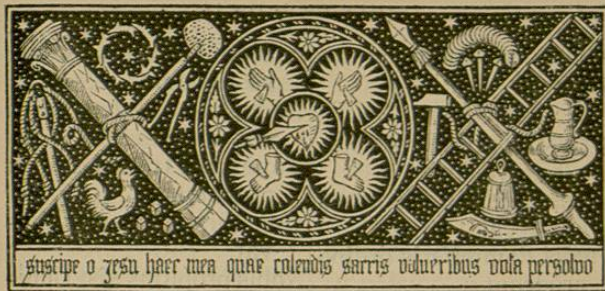
Oratio.

DEus, qui præsentem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitate fecísti : da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum ; et ómnium fidélium mentes dirige in viam salútis aeternæ. Per Dóminum.

¶ In Ecclesia S. Pauli, Vesperæ dicuntur eodem modo.

Festa Julii.

Prima die non impedita, dicitur Officium Defunctorum.

DOMINICA PRIMA JULII.

Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

DUPLIX II. CLASSIS.

Si hodie occurrat Festum Visitationis B. M. V. vel aliud Festum altioris ritus, aut æqualis sed primarium, de Pretiosissimo Sanguine fiet prima die non impedita a Festo duplici j. vel ij. classis, translato inde juxta Rubricas Festo duplici majori vel alicujus Doctoris Ecclesiæ; de Duplici vero minori vel Semiduplici occurrente fit tantum Commemoratio in utrisque Vesp. et Laud. cum Lectioe ix. historica.

IN I. VESPERIS.

Añæ. 1. Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véslibus de Bosra? iste formósus in stola sua.

Psalmi ut in j. Vesp. de Comuni Apost. [2]

2. Ego qui loquor justí-

tiam, et propugnátor sum ad salvándum.

3. Vestítus erat veste aspérsa sánguine, et vocátur nomen ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

5. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

Capítulum. Hebr. ix. c

Ratres, Christus assistens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perfectius tabernáculum non manufactum, id est, non hujus creatiónis : neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta,

ætérna redemptióne in-
vénta.

Hymnus.

Festívis résonent cóm-
pita vóçibus,
Cives lætítiam fróntibus
éxplicent,
Tædis flammíferis órdine
pródeant
Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Chri-
stus in árbore
Fudít múltiplici vúlnerè
sánguinem,
Nos facti mémores dum
cólimus, decet
Saltem fúndere lácrymas.

Humáno géneri pernícies
gravis

Adámi vétèris crimine
cóntigit,
Adámi intégritas et píetas
novi

Vítam réddidit ómnibus.

Clamórèm válidum sum-
mus ab æthere

Languéntis Génitisi Pater
áudiit,

Placári pótius ságuine
débuit,

Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam
sánguine próluit,

Abstèrgit máculas, et ró-
seum decus,

Quo fiat símilis prótinus
Angelis,

Et Regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite
póstmodum

Se nullus rétrahat; meta
sed última

Tangátur; tríbuet nóbile
præmium,

Qui cursum Deus ádju-
vat.

Nobis propítius sis, Géní-
tor potens,

Ut quos unígenæ sángu-
ine Fílii

Emísti, et plácido Flámíne
récreas,

Cœli ad cúlmina tránsfe-
ras. Amen.

℟. Redemísti nos Dómine
in ságuine tuo. **℣.** Et
fecísti nos Deo nostro re-
gnum.

Ad Magnif. Aña. Acces-
sístis ad Sion montem,
et civitátem Dei vivéntis,
Jerúsalem cœléstem, et
Testaménti novi media-
torem Jesum, et sángu-
inis aspersionem mélius
loquéntem quam Abel.

Oratio.

Omnípotens sempitér-
ne Deus, qui unigéní-
tum Fílium tuum mundi
Redemptórem constituí-
sti, ac ejus ságuine placá-
ri voluísti : concéde
quæsumus, salútis no-
stræ prætium solémni cul-
tu ita venerári, atque a
præséntis vitæ malis ejus

virtúte deféndi in terris,
ut fructu perpétuo læté-
mur in cœlis. Per eúm-
dem Dóminum.

Commem. Dominicæ.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum Dei Fí-
lium, qui suo nos redémit
ságuine, * Veníte adoré-
mus. **Ps.** Veníte. 2.

Hymnus.

IRA justa Conditóris,
Imbre aquárum vín-
dice,

Criminósum mersit orbem
Noe in arca sóspite :

Mira tandem vis amóris
Lavít orbem ságuine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,

Ante spinis quæ scaté-
bat,

Germinávit flósculos :

Inque néctaris sapórem
Transiére absínthia.

Triste prótinus venénum
Dirus anguis pósuit,

Et cruénta belluárum
Désiit ferócia :

Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impéria!

O suávitatis benigni
Prædicánda pectoris!

Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam ópti-
mus.

Quando culpis provocá-
mus

Ultiónem júdicis,
Tunc loquéntis protegá-
mur

Ságuinis præsentia :
Ingruéntium malórum

Tunc recédant ágmina.

Te redemptus laudet or-
bis,

Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ

Dux et auctor ínclyte,
Qui tenes beáta regna

Cum Parénte et Spiritu.
Amen.

In I. Nocturno.

Aña. Postquam con-
summáti sunt dies octo,
ut circumciderétur puer,
vocátum est nomen ejus
Jesus.

Psalmus ij.

GUare fremuérunt
Gentes, * et pópuli
meditáti sunt iná-
nia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum * advérsus Dó-
minum et advérsus Chri-
stum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum : * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irri-
débít eos : * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudímini qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

Añã. Factus in agonía, prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ

sánguinis decurréntis in terram.

Psalmus iij.

Domine quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insurgunt advérsus me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsurge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Añã. Factus in agonía, prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguínis decurréntis in terram.

Añã. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit triginta argenteos,

dicens : Peccávi, tradens ságuinem justum.

Psalmus rb.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventicula eórum de ságuinibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restitues hereditátem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum : * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * însuper et

caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Añã. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit triginta argenteos, dicens : Peccávi, tradens ságuinem justum.

V. Redemísti nos Dómine. **R.** In ságuine tuo.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. ix. c.

Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiόνis : neque per ságuinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium ságuinem introivit semel in Sancta, æténa redemptiône invénta. Si enim sanguis hircórum et taurórum, et cinis vitulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emun-

datiónem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum obtulit immacuiatum Deo, emundabit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ideo novi Testaméti mediátor est : ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri Testaméto, repositiónem accipiant, qui vocáti sunt, æternæ hereditátis.

R. Jesus, ut sanctificáret per suum ságuinem pópulum, extra portam passus est : * Exeámus igitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. **V.** Nondum enim usque ad ságuinem restitístis advérsus peccátum repugnántes.— Exeámus.

Lectio ij.

UBI enim testaméntum est, mors necesse est intercedat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine ságuine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso

pópulo, accípiens ságuinem vitulórum et hircórum, cum aqua et lana coccínea, et hyssópo; ipsum quoque librum et omnem pópulum aspérsit, dicens : Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii ságuine similiter aspérsit. Et ómnia pene in ságuine secúndum legem mundántur : et sine ságuine effusióne non fit remissio.

R. Móyses sumptum ságuinem respérsit in pópulum, * Et ait : Hic est sanguis fœderis, quod pepigit Dóminus vobiscum. **V.** Fide celebrávit Pascha et ságuinis effusióne, ne qui vastábat primitíva, tangeret eos. — Et ait.

Lectio iij. Cap. x. d

HAbéntes itaque fratres fidúciám in intróitu Sanctórum in ságuine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est, carnem suam, et sacerdotem magnum super domum Dei : accedámus cum vero corde in plenítudine fidei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, te-

neámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) et considerémus invicem in provocatióne caritátis, et bonórum opérum.

R. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in ságuine Christi : * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum. **V.** Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per ságuinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. — Ipse enim. **Gloria Patri.** Ipse enim.

In II. Nocturno.

Aña. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Psalmus cxxij.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco pásuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiόνis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítie, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in medio umbræ mortis, non timebo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudinem diérum.

Aña. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Aña. Videns autem quia nihil proficeret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens : Innocens ego sum a ságuine Justí hujus.

Psalmus cxxij.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimicos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatione ejus : * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus : * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movebor in æternum.

Domine in voluntate tua, * præstitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te Domine clamabo : * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et miseratus est mei : * Dominus factus est adjutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi : * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me lætitia :

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar : * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

Añã. Videns autem quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram

pópulo, dicens : Innocens ego sum a sanguine Justihujus.

Añã. Et respondens universus pópulus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalmus lxiij.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor : * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti mea conventu malignantium : * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacerunt ut gladium linguas suas : * intendérunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Súbito sagittabunt eum, et non timébunt : * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent láqueos : * dixerunt : Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum : * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum : * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes

qui vidébant eos : * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei : * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Añã. Et respondens universus pópulus, dixit : Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

¶. Sanguis Jesu Christi Filii Dei. **℟.** Emúndat nos ab omni peccato.

Sermo sancti Joannis Chrysóstomi.

Homilia ad Neophytos.

Lectio iv.

Ultis sanguinis Christi audire virtutem? Redeámus ad ejus exemplum, et priorem typum recordémur, et pristinam Scripturam narrémus. In Ægypto, nocte média, Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogénita deperirent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amata plebs Judæorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat univérsos, remedium discretiónis inventum est. Proinde exem-

plum mirabile, ut discas in veritate virtutem. Ira divinæ indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat.

Quid igitur Móyses? Occidite, inquit, agnum aniculum, et sanguine ejus linite januas. Quid ais, Móyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuévit? Valde, inquit; non eo quod sanguis est, sed quia Domini sanguinis per eum demonstratur exemplum.

℟. In timore incolatus vestri conversámini, * Sciéntes quod non corruptibilibus auro, vel argénto redempti estis. **¶.** Sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi. — Sciéntes.

Lectio v.

NAM sicut regnantium staturæ, quæ sine causa sunt, et sermone, nonnunquam ad se confugiéntibus hominibus anima, et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt ære confectæ, sed quia rétinent imaginem principalem : ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit : non quia sanguis fuit, sed

quia hujus sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes atque aditus pervideret, transiit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem sanguinem veritatis Christi, templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terribitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus sanguinis scrutari virtutem? Volo. Unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum cruce processit: latus illud Domini cum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendente, appropinquat miles, latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit, et sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud sacramenti. Ideo non ait: Exiit sanguis et aqua; sed exiit aqua primum et sanguis, quia primum baptismate diluimur, et postea mysterio dedicamur.

R. Empti estis pretio magno: * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro. **V.** Pretio empti estis: nolite fieri servi hominum. — Glorificate.

Lectio vij.

Latus miles aperuit, et templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum preclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Judaei ovem occiderunt, et ego fructum de sacramento cognovi. De latere sanguis et aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi mystica, atque secretalis oratio. Dixi baptismatis symbolum et mysteriorum aquam illam, et sanguinem demonstrare. Ex his enim sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem, et renovationem Spiritus sancti. Per baptismum, inquam, et mysteria, quae ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus aedificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens: De

corpore ejus, et de ossibus ejus sumus; latus videlicet illud significans. Nam sicut de illo latere Deus fecit feminam procreari, sic et de suo latere Christus aquam nobis et sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia.

R. Commendat caritatem suam Deus in nobis: * Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est. **V.** Multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. — Quoniam. **Gloria Patri.** Quoniam.

In III. Nocturno.

Añ. Exiit ergo Jesus portans coronam spinem, et purpureum vestimentum, et dixit eis: Ecce homo.

Psalmus lxxij.

T quid Deus repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oves pascuae tuae?

Memor esto congregationis tuae, * quam possidisti ab initio.

Redemisti virgam hereditatis tuae: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in su-

perbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te: * in medio sollemnitatis tuae.

Posuerunt signa sua, signa: * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi et ascia dejecerunt eam.

Incenderunt igni Sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta: * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo Deus improberabit inimicus: * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam, et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante saecula: * operatus est salutem in medio terrae.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribuísti cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita draconis : * dedisti eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et torrentes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimicus impropéravit Dómino : * et pópulus insipiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confitentes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * aufer et inopslaudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam : * memor esto impropériórum tuórum, eórum quæ ab insipienté sunt tota die.

Ne obliviscáris voces ini-

micórum tuórum : * superbía eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Añã. Exívit ergo Jesus portans coronam spineam, et purpúreum vestiméntum, et dixit eis : Ecce homo.

Añã. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriae, locum : ubi crucifixérunt eum.

Psalmus lxxvij.

Domine Deus salutis meae : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber,

Sicut vulneráti dormientes in sepúlcris, quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes

fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia : * aut médici suscitábunt et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióné?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabilia tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repellis oratióne meam : * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sic-

ut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Añã. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriae, locum : ubi crucifixérunt eum.

Añã. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exívit sanguis et aqua.

Psalmus cxiij.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributióne superbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * usquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et advenam interfecérunt : * et pupillos occidérunt.

Et dixerunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob

Intelligite insipientes in populo : * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audit? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit Gentes, non arguet : * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Domine : * et de lege tua docueris eum.

Ut mitiges ei a diebus malis : * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam : * et hereditatem suam non derelinquet.

Quoad usque iustitia convertatur in iudicium : * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me : * paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam : Motus est pes meus : * misericordia tua Domine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo : * consolationes tue lætificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis : * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam iusti : * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium : * et Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum : et in malitia eorum disperdet eos : * disperdet illos Dominus Deus noster.

Añã. Ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

℞. Christus dilexit nos. **℞.** Et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio viij. Cap. xix. f

IN illo tempore : Cum accepisset Jesus acetum, dixit : Consummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. cxx. in Joann.

Igilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret : Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed, aperuit : ut illic quodammodo vitæ ostium panderetur, unde sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum; hæc et lavacrum præstat, et potum. Hoc prænuntiabat, quod Noe in latere arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum prævaricationis malum. **¶** Hic secundus Adam, inclinato capite, in cruce dormivit, ut inderet ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. O mors, unde mor-

tui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius?

℞. Hic est qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus : * Non in aqua solum, sed in aqua et sanguine. **℞.** In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris. — Non in aqua.

Lectio viij.

TEnebantur homines captivi sub diabolo, et dæmonibus serviabant, sed redempti sunt a captivitate. Vendere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. **¶** Venit Redemptor, et dedit pretium : fudit sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Queritis quid emerit? Videte quid dederit, et inveniatis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exsultent, non su-

pérbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

R. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórurum per Jesum Christum, * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus. **V.** Remissionem peccatórum secúndum divítias grátiae ejus, quæ superabundávit in nobis. — In quo. **Gloria Patri.** In quo.

Lectio ix. de Homil. Dominicæ occurrentis. Quod si transferendum sit, dividuntur Lectiones juxta signum ¶.

Te Deum laudámus. 18.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Hi qui amícti sunt * stolis albis, qui sunt, et undè venérunt?

2. Hi sunt, * qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas in sángvine Agni.

3. Ideo sunt * ante thronum Dei, et sérviant ei die ac nocte.

4. Et ipsi vicérunt draconém propter sánguinem Agni, et propter testaméntum Verbi sui.

5. Beáti * qui lavant stolas suas in sángvine Agni.

Capitulum. Hebr. ix. c

FRatres, Christus assístens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius, et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiόνis : neque per sánguinem hircórum aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, æténa redemptiόne invénta.

Hymnus.

Salvétè Christi vúlnera,
Imménsi amóris pignora,
Quibus perénnes rivuli
Manant rubéntis sánguini-

nis.
Nitóre stellas víncitis,
Rosas odóre et bálsama,
Prétio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcédine.
Per vos patet gratissimum

Nostris asylum méntibus;
Non huc furor minántium
Unquam péntrat hóstium.

Quot Jesus in prætorio
Flagélla nudus éxcipit!
Quot scissa pellis úndique

Stillat cruóris gúttulas!
Frontem venústam, proh dolor!

Coróna pungit spínea,

Clavi rétusa cúspide

Pedes manúsque pérforant.

Postquam sed ille trádidit

Amans volénsque spíritum,

Pectus ferítur láncea,
Geminúsque liquor éxsi-

lit.
Ut plena sit redemptio,
Sub torculári stríngitur,
Suíque Jesus ímmemor,
Sibi nil resérvat sánguini-

nis.
Veníte, quotquot crimínum

Funésta labes ínficit :
In hoc salútis báneo
Qui se lavat, mundábitur.

Summi ad Paréntis dextéram
Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit sángvine,

Sanctóque firmat Spíritu.
Amen.

V. Justificáti in sángvine Christi. **R.** Salvi érimus ab ira per ipsum.

Ad Bened. Añæ. Erit sanguis Agni vobis in signum, dicit Dóminus : et vidébo sánguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérens.

Oratio.

OMnipotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus sángvine placári voluísti : concéde quæsumus, salútis nostræ prætium solémni cultu ita venerári, atque a præsentis vitæ malis ejus virtúte deféndi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cælis. Per eúmdem Dóminum.

Commém. Dominicæ.

Ad Primam, in R. br. Qui tuo nos sángvine redemísti.

AD TERTIAM.

Capitulum. Fratres, Christus. **ut supra, 554.**

R. br. Redemísti nos Dómine, * In sángvine tuo. Redemísti. **V.** Ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne. In sángvine. **Gloria Patri.** Redemísti.

V. Sanguis Jesu Christi Filii Dei. **R.** Emúndat nos ab omni peccáto.

AD SEXTAM.

Capitulum. Hebr. ix. d

SI sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vitulæ aspérsus inquinátos sanctificat ad emundatió-nem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semet-

ipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi?

R. br. Sanguis Jesu Christi Filii Dei, * Emundat nos. Sanguis. **V.** Ab omni peccato. Emundat nos. **Gloria Patri.** Sanguis.

V. Christus dilexit nos. **R.** Et lavit nos in sanguine suo.

AD NONAM.

Capitulum. Hebr. ix. e

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum, et hircorum cum aqua et lana cocinea, et hyssopo : ipsum quoque librum, et omnem populum aspersionem, dicens : Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

R. br. Christus dilexit nos, et lavit nos, * In sanguine suo. Christus. **V.** Et fecit nos regnum, et sacerdotes Deo et Patri. In sanguine. **Gloria.** Christus.

V. Justificati in sanguine Christi. **R.** Salvi erimus ab ira per ipsum.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Psalmi, Capitulum et Hymn., ut in j. Vesp. 539. sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. Lauda Jerusalem. 166.

V. Te ergo quaesumus, tuis famulis subveni. **R.** Quos pretioso sanguine redemisti.

Ad Magnif. Añæ. Habebitis autem hunc diem in monumentum : et celebrabitis eum solennem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno. **Commem. Dominicæ.**

DIE I. JULII.

In die Octava

S. Joannis Baptistæ.
Duplex.

Omnia ut in die Festo, 501. præter sequentia.

In j. Nocturno, **Lectiones de Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Sermo sancti Maximi
Episcopi.

**Homilia iij. in Nativitate
S. Joannis Baptistæ.**

Lectio ib.

Estivitatem presentis diei, fratres carissimi, venerandi Joannis Baptistæ genuina nativitas consecravit : qui idcirco in hoc sæculum superna dispensatione directus est, ut non solum ipse prophetali sublimaretur gloria, sed ut et omnium etiam per eum Prophetarum præconia

firmarentur. Nec immerito illum præcipuo honore nunc veneramur, qui speciali quadam gratia, ob hoc Redemptorem mundi novissimus prophetavit, ut ostenderet eum primus. Hic enim solus est Prophetarum, qui Dominum nostrum Jesum Christum, quem alii in longa tempora futurum præscierunt, propriis oculis videre meruit, et annuntiare præsentem.

R. Descendit Angelus Domini ad Zachariam, dicens : Accipe puerum in senectute tua : * Et habebit nomen Joannes Baptistæ. **V.** Iste puer magnus coram Domino : nam et manus ejus cum ipso est. — Et habebit.

Lectio v.

HIC est ille, quem inspirante Deo, præscius annuntiat Isaïas, dicens : Vox clamantis in deserto : Parate viam Domini. Quam congrue, fratres carissimi, beatus Joannes prædicatus est vox, qui cælestis Verbi et præco mittebatur, et testis. Hic est ille, cujus per Angelum Gabriëlem prænuntiatur nativitas, et nomen, et meritum. Hic est, qui

judicio cælestis sententiæ cunctis mortalibus antefertur, dicente Domino : Non surrexit inter natos mulierum major Joanne Baptista. Quam pulchre dictum est, inter natos mulierum non esse majorem : quia ille omnimodis major erat Joanne, qui de Virgine nascebatur.

R. Hic est præcursor dilectus, et lucerna lucens ante Dominum : * Ipse est enim Joannes, qui viam Domino præparavit in eremo ; sed et Agnum Dei demonstravit, et illuminavit mentes hominum. **V.** Ipse præbit ante illum in spiritu et virtute Eliæ. — Ipse est.

Lectio vij.

Quibus perspèctis, advertite dilectissimi, quantam huic reverentiam, quantum devotionis debeamus impendere : qui ut honorabilis sit, a sancto est Spiritu prophetatus, promissus ab Angelo, laudatus a Domino, et perpetua sanctæ mortis gloria consecratus. Decēbat namque ut mysticam nativitatem ejus, mirabilis vita sequeretur, et sanctam perfectamque vitam mors Deo devota conclū-

deret. Propter quod, fratres, rectissime toto hodie orbe, Christi Ecclesia primordia Nativitatis ejus lætissima festivitate concélebrat, qui æterna mortalibus adesse gaudia, stupenti mundo testis fidelissimus revelavit.

℞. Innuébant. 505.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. j. f

Elisabeth implétum est tempus pariéndi, et peperit filium. Et audierunt vicini, et cognati ejus, quia magnificávit Dominus misericórdiam suam cum illa, et congratulábantur ei. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Lib. 2. in Lucæ cap. j. circa finem.

Joannes est, inquit, nomen ejus. Non póterat Elisabeth Domini ignorare prænuntium, quæ prophetáverat Christum. Bene ádditur: Quia nemo in cognatione ejus vocabátur hoc nómine: ut intélligas nomen non géneroisse, sed vatis. Zacharias quoque nutu interrogátur: sed quia incredulitas ei affátum eri-

púerat et auditum; quod voce non póterat, manu et litteris est locútus.

℞. Præcúrsor Domini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. ℞. Hic est enim Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. — Nullus.

Lectio viij.

Scripsit enim dicens: Joannes est nomen ejus. Et hic nomen non impónitur, sed astrúitur: meritóque continuo resoluta est lingua ejus: quia quam vinxerat incredulitas, fides solvit. Credámus et nos igitur, ut loquámur; ut lingua nostra, quæ incredulitatis vinculis est ligata, ratiónis voce solvatur.

℞. Gábríel Angelus apparuit Zachariæ, dicens: Nascétur tibi filius, nomen ejus Joannes vocabitur:

* Et multi in nativitate ejus gaudébunt. ℞. Erit enim magnus coram Domino, vinum et siceram non bibet. — Et multi. Glória Patri. Et multi.

Lectio ix.

Scribámus spiritu mysteria, si vólumus loqui: scribámus prænún-

tium Christi, non in tabulis lapideis, sed in tabulis cordis carnalibus. Etenim qui Joannem loquitur, Christum prophétat. Loquámur Joannem, loquámur et Christum: ut nostrum quoque os possit aperiri, quod in sacerdote tanto, irrationabilis modo pecudis, frena nutantis fidei coercébant.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. fit Commem. SS. Apostol. Añã. Gloriosi principes terræ, quómodo in vita sua dilexé-

runt se, ita et in morte non sunt separáti.

℞. In omnem terram exivit sonus eorum. ℞. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Oratio.

Deus, qui hodiernam diem Apostolorum tuorum Petri et Pauli martyrio consecrásti: da Ecclesiæ tuæ, eorum in omnibus sequi præceptum, per quos religionis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

